

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۵ نومبر ۲۰۱۶

ترمپ و افغانستان

سیاست خارجی دونالد ترمپ رئیس جمهور منتخب امریکا در حال شکل گیری است، اما هنوز مشخص نشده است که اداره وی چه روشی را در قبال افغانستان در پیش خواهد گرفت. از تعیینات چند روز اخیر وی آشکار شده است که ترمپ افراد محافظه کار چهار آتشه را در پست های مهم مانند سی آی ای، مشاوریت امنیت ملی و وزرات دفاع معرفی کرده است. شخص ترمپ هیچ گونه تجربه در سیاست خارجی ندارد و کاملاً متکی به مشوره مشاوران امنیت ملی خود خواهد بود. بحران و جنگ افغانستان اشغال شده را که ترمپ از بوش و اوباما به ارث می برد، طولانی ترین جنگی است که امریکا تا حال تجربه کرده است. آیا ترمپ عساکر متجاوز امریکا را از افغانستان خارج خواهد ساخت و دولت بی کفایت مستعمراتی کابل را به حال خودش خواهد گذاشت تا به سرنوشت نجیب و یارانش برسد؟ آیا ترمپ با پاکستان که منبع و منشأی تروریسم منطقه است و هنوز هم متحد امریکا شمرده می شود، روش سختگیرانه را در پیش خواهد گرفت؟ آینده نچندان دور به این سوالات پاسخ خواهد گفت.

اداره دونالد ترمپ با مشکل عظیم ساخت امریکا در افغانستان مواجه خواهد شد که تصمیم گیری برای ختم بحران این کشور کار ساده نخواهد بود. از زمان تجاوز امریکا که به ابتکار اداره جورج بوش آغاز شد، به علاوه کشتار ها و ویرانی هائی که از جانب قوای امریکا و متحدان ناتو بر افغانستان تحمیل گردید، تا کنون بیش از ۶۰۰ میلیارد دالر در افغانستان مصرف شده که نتایج آن موجودیت یک دولت مزدور، شیوع فساد در همه ساحات و عروج طالبان و ظهور داعش در افغانستان بوده است. در جریان مبارزات انتخاباتی بین کلنتن و ترمپ، نام افغانستان صرف یک بار آنها تلویحاً ذکر شد. امروز در امریکا از بحران افغانستان به اسم "جنگ فراموش شده" یاد می کنند. اوباما در جریان مبارزات انتخاباتی سال ۲۰۰۸، تجاوز به عراق را محکوم کرد، ولی تجاوز به افغانستان را "جنگ خوب" نامید. قرار بود اوباما عساکر امریکائی را تا اخیر سال ۲۰۱۶ از افغانستان خارج سازد، اما در زیر فشار محافظه کاران جدید دست به عقب نشینی زد. اکنون به تعداد ۸۴۰۰ عسکر امریکا و یک تعداد دیگر عساکر کشور های متحد امریکا به اشغال افغانستان ادامه داده و روش جورج بوش را همچنان تعقیب نموده است. با وجود آوردن بهترین اسلحه و تکنالوژی در صحنه جنگ، امریکا هیچ گونه دست آورد قابل ملاحظه ای نداشته است. بعد از ۱۵ سال اشغال و کشتار و ویرانی، طالبان هنوز هم به جولان خود ادامه می دهند و ساحات زیاد کشور را در تصرف دارند. امنیت سرتاسری رو به خرابی است و دولت مستعمراتی کابل قادر نیست که بدون حمایت نظامی ناتو یک ماه هم به حیات خود ادامه دهد.

تصور کرده می‌توانیم هر زمانی که نیروهای متجاوز خاک میهن ما را ترک گویند، چه بلایی به سر مزدوران استعمار خواهد آمد.

در چنین شرایطی، اداره ترمپ بحران افغانستان را به ارث می‌برد. این به "خرد" و تعقل ترمپ و مشاوران او تعلق دارد که با ملاحظه تجارب ناکام دو اداره قبلی، چه روشی را در قبال افغانستان اتخاذ خواهند کرد. در جریان مبارزات انتخاباتی، ترمپ همیشه می‌گفت "امریکا اول است". تفسیر این است که پول امریکا باید اول برای امریکا مصرف شود نه برای دیگران. ترمپ پالیسی دفاعی رؤسای جمهور قبلی را مورد انتقاد قرار داده و تأکید نمود که "کشورهای عضو ناتو باید پول دفاع از خود را بپردازند تا امریکا بتواند از آنها حمایت نماید". ترمپ همچنان از تجاوز امریکا به عراق انتقاد نموده و مداخله امریکا در بحران سوریه را رد کرده و وعده داد که امریکا را از ماجراجویی‌های غیر ضروری دور نگه خواهد داشت. اگر این نظرات ترمپ جامه عمل بپوشد، عساکر امریکائی و ناتو از افغانستان خارج خواهند شد و کشور ما حاکمیت خود را باز خواهد یافت. یکی از دلایل موفقیت ترمپ حداقل در ظاهر امر، نظراتش در سیاست خارجی بود که او را از هلری کلنتن و سایر جمهوری خواهان متمایز ساخته بود.

ترمپ همچنان تجارت امریکا با چین، مکسیکو و کانادا را مورد انتقاد قرار داده که در حقیقت زیربنای نظرات محافظه کاران جدید در نظم نو جهانی بعد از سقوط شوروی بود. ترمپ مجادله با تروریسم را در صدر برنامه خود قرار داده است. درین صورت، پاکستان باید هدف اولی ترمپ و اداره او باشد. پاکستان محل پرورش تروریسم و تندروان اسلامی است که از دهه ۸۰ بدینسو به کمک امریکا دامن زده شده است. لکن طوری که می‌دانیم شعارهای انتخاباتی صرف برای کسب رأی است و در ساحه عمل کمتر پیاده می‌شود. اگر افرادی از گروه محافظه کاران جدید به دور ترمپ حلقه بزنند و او را به ماجراجویی جهانی وادار سازند، افغانستان مانند ۱۵ سال گذشته در اشغال امریکا و ناتو باقی خواهد ماند.

همین اکنون ترمپ از بعضی شعارهای انتخاباتی خود منصرف شده است. به طور مثال، ترمپ حامی خروج کامل عساکر امریکائی از کوریا بود، حال می‌گوید که درین مورد عجله نخواهد کرد. ترمپ به سران ناتو اطمینان داده است که امریکا به تعهدات خود پایبند خواهد ماند و اگر تغییری هم پدید آید، تدریجی خواهد بود. از محاکمه احتمالی هلری کلنتن و بل کلنتن منصرف شده و می‌گوید که "به محاکمه کشانیدن کلنتن‌ها، امریکا را تقسیم خواهد کرد". پس متوجه می‌گردیم که شعارها و گفتار انتخاباتی صرف برای تغذیه رأی دهندگان است و در دوران مبارزات انتخاباتی ارزش دارند و بعداً به دور انداخته می‌شوند. ترمپ مانند بوش امریکائی است و از قاره دیگر پائین نشده است که سیاست داخلی و خارجی امریکا را به یک بارگی عوض کند. زمانی که سازمان‌های استخباراتی گزارشات جهانی را در اختیار او بگذارند و برایش روش تعیین نمایند، دیگر آن ترمپ دوران مبارزات انتخاباتی نخواهد بود.

ترمپ عملکرد دولت دست نشانده و فاسد افغانستان را تجربه خواهد کرد و در خواهد یافت که امریکا چه اشتباهی بزرگی در تجاوز به آن کشور مرتکب شده است، اما نباید متوقع بود که ترمپ ۱۸۰ درجه تغییر جهت بدهد. اگر ترمپ واقعاً حامی یک تغییر کیفیتی در سیاست خارجی امریکا است، باید از افغانستان و پاکستان آغاز نماید. یک تجدید نظر کامل در روش ناکام امریکا نسبت به افغانستان، مردم ما را از مصیبت‌ها تحمیلی نجات خواهد داد و از بد نامی بیشتر امریکا در صحنه سیاست جهانی خواهد کاست.